

جشن سده را از پیله انزواش خارج کنیم

محمد لطفی‌کار

این جشن، که ما از آن خبر داریم بعنی کرمان اشاره کنم، هاشم رضی در کتاب «دانشنامه و چشم‌های ایران» باستان با اشاره به پیشنهاد این جشن که از حد و اندی سال پیش در اطراف کرمان و نزدیکی شاهنشاهیان بربا نشده، می‌گوید این جشن که از بادگارهای ایران باستان و در شمال همچوین جشن‌های ایرانی است، اکنون رو به اقول است و تنها در حدود فضای محدود این سال پیش بالشکوه برگزار شده است.

من شود او می‌نویسد: «عقاید غروب تهران برگزار می‌شود با این وجود، جشن سده یک فرست و ظرفیت بزرگ است که این شهر در این محله، سده‌سوزی در آنجا برگزار و خیابان هم به نام سده نامگذاری شده است.»

کارویانی افزود: «یکی از نقاط قوت اسطوره‌های ایرانی امده است: هیچ‌سده را منسوب به از پیش از این و بعده، این سده از طرف افراد خود را برگزار و خیابان هم به نام سده نامگذاری شده است.»

روشنایی در جشن سده کارکردی

بنیادین یافته است

میرجلال الدین کازی، شاهنامه‌بزوه

سال ۳۲۳ هجری می‌رسد که در اصفهان بر با شده است: دنور دهد: «در

دشت‌های بزرگ زندگو شنیده‌اند از

خر و هیزم به فراوانی کرامات‌ترین

کرونا مجازی است.»

دشته است اما اسلام به دلیل همه‌گیری

روزگاری شد و کمی از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گرمی می‌رود. فارغ از همه مسائل و

بحث‌هایی که بیرون این جشن مطروح

که این جشن از پیش از اسلام را

دشته است اما نهونه‌ی شنیده و تاریخی

آن به زمان «مرداویج دیلمی» می‌رسد که در

موم و ماسه‌ی می‌نمودند. این

ماسه را سده‌سوزی کویند و معتقدند

که از این به بعد، شدت ستمای

زمستان تدریجاً کاهش شد و هوا رو به

گ